

δωρο-φάγος (ἄ), ον, καταβροχθίζων δῶρα, ἄπληκτος δῶρων, Ἦσ. Ἐργ. κ. Ἦμ. 219, 262, Πολυδ. 6. 9, 7.
δωροφορέω, φέρω δῶρα, τιλ. Πλάτ. Φαίτρ. 266C, πρὸλ. Εὐθύρ. 14E· προσφέρω ὡς δῶρον, τί τινα Ἄριστοφ. Σπρξ. 675· ἴδε **δωροδοκίω** ἐν τέλ. II. δ. τινα, χαρίζω, δίδω εἰς τινα δῶρα, Ἀἴλ. Ποικ. Ἰστ. 1. 32.
δωροφορία, ἡ, προσφορὰ δῶρων, Ἀλκίφρ. 1. 6, Πολυδ. Δ'. 47.
δωροφορικός, ἡ, ὄν, δῶρα φέρων, Πλάτ. Σοφ. 222D. 2) ὡς δῶρον προσφερόμενος, στολή Ἀδριαν. Π. Γ. 122 ἐσθῆς ἢ βασιλεὺς Περσῶν δωρεῖται· Ἦσύχ.
δωρο-φόρος, ον, φέρων δῶρα, Πλάτ. Π. 5. 116· ὑποτελεῖς φόρου, ὡς οἱ Μαρκανδουνοὶ ἐκαλοῦντο ἐν σχέσει πρὸς τοὺς Ἑρακλειώτας, Εὐρύφ. Ἄποισπ. 73· δ. κροπῶν Ἀ. Ἰβ. Π. παραρτ. 15.
δωρύττομαι, Δωρ. ἀπὶ δωρέομαι, Θεοκρ. 7. 43.
δῶς, ἡ, Λατ. dos, = δόσις, εὐρισκόμενον μόνον κατ' ὄνομαστ., Ἦσ. Ἐργ. κ. Ἦμ. 354.
δωσείω, ἐρετικόν, ἐπιθυμῶ, εἶμαι πρήθυμος νὰ δώσω, Ἦσύχ. πρὸλ. Piers. Ματρ. 14.
δωσί-δικός, ον, ὁ παραδίδων ἑαυτὸν εἰς τὴν δίκην, εἰς τὸν νόμον, εἰς τὸ δικαστήριον, κατ' ἀπίθειαν πρὸς τὸν αὐτοδικουῦντα, Ἦσ.

δωσίδικος εἶεν καὶ μὴ ἀλλήλους φέροίεν τε καὶ ἀγοίεν Ἦρόδ. 6. 42, Πολυδ. 4. 4. 3.—ὄυζ· **δωσίδικός**.
δωσί-πύγος, ον, = κίναϊδος, Σπρξ. Ἄριστοφ. Ἰππ. 524, Σουῖδ.
δώσων, ὠνος, ὁ, ἐπωνυμία Ἀντιγόνοιο τοῦ Β', ὁ αἰσίοτε μέλλων νὰ δώσῃ, ὁ πάντα ὑπασχομένους, ἐκ τοῦ μέλλοντος τοῦ **διδῶμαι**, Πλούτ. Κορ. 11.—ἴδε Κόντ. Ἰωσσο. Παρτηρ. σ. 238.
δωτήρ, ἤρος, ὁ, δωτήρ, δωτήρες ἑάων, οἱ πύροχοι ἀγαθῶν, δηλ. οἱ θεοὶ, Ὀδ. Θ. 325, Ἦσ. Θ. 46, κτλ.—Ἦρδλ **δωτήρ**.
δῶτης, ου, σπάνιος τύπος τοῦ **δωτήρ**, Ἦσ. Ἐργ. κ. Ἦμ. 353.
δωτινάξω, δέχομαι ἢ συλλέγω δῶρα, Ἦρόδ. 2. 180.
δωτινή [ἦ], ἡ, δῶρον, δωρεά, Ἦλ. 1. 155, Ὀδ. 1. 268, Ἦρόδ. 1. 61· δωτινήν δοῦσαι, νὰ δώσῃ ἄνευ ἀμοιβῆς, ὡς δῶρον, χάρισμα, ὡς τὸ δωρεάν, Ἦρόδ. 1. 69.—Ἄχρηστον παρ' Ἀστ.
δῶτις, ἡ, = **δωτινή**, ἐπιγρ. Διελφ. ἐν τῇ Συλλ. Ἐπιγρ. 1688. 26.
δωτός, ὤος, ἡ, ἴων, ἀπὶ τοῦ πρηγῆ, Σουῖδ.
δωτώ, οὔς, ἡ, πύροχος, ὄνομα μίαις τῶν Νηρηϊδῶν, Ἰδ. Σ. 43, Ἦσ. Θ. 248.
δῶτωρ, ορος, ὁ, = **δωτήρ**, δῶτωρ ἑάων, δωτήρ ἀγαθῶν, λεγόμενον πρὸς τὸν Ἐρμῆν, Ὀδ. Θ. 335, Ἦσ. Ὀλ. 17. 12., 20. 8· θεοὶ τούτων δῶτορες **Θέωρ**, 134.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

βόλιμος, = βόλυθός, Ἐπιγρ. Δεῦρ. Dittenb. SIG. 140, 26 28. 30. 112. Ἐπιγρ. Ἐπιδαύρ. (Cabbad. Fouill. Epid.) 1. 241. 242. M. E. σ. 204. Παρὰ Ροδίοις βέλιδος, ὡ, συναγεται ἐκ τοῦ βόμ. **περιβυλιθῶσαι**, Dittenb. SIG. 449, 10.
βωών, ὠνος, ὁ, βουστῆσιον, Ἦρακλ. Πίν. 1, 39. 148.
γαϊών, ὠνος, ὁ, σωρὸς χώματος, Ἦρακλ. Πίν. 1, 136.
δαΐσις, ἡ, διανομή, Ἐπιγρ. Γόρτυν. Κρήτης IV 25. V 47.
δαράτα, θηλ., ἄζωμα ἄρτου, LCH. 1895, I. ff. A 5. 45. 47, κλ. B 6. 46 κλ.
δασιά, ἡ, δερμα τριχωτῶν, Δαού. Ἐπιγρ. Ἰωνικ. Dittenb. SIG. 627, 2. 3. 6.
δεμελεῖς, αἰ, βέλλαι, Ἐπιγρ. Ἐπιδαύρ. Dittenb. SIG. 802, 88. 89· τὰ στέρνα μαχαίρα ἀνοχίσσαντα τὰς δεμελεὰς ἐξελεῖν Ἦσύχ. «δεμελεῖς» βέλλαι.
δενδρύω, κρύπτομαι, δύομαι, Ἐπιγρ. Ἐπιδαύρ. Dittenb. SIG. 803, 20· πρὸλ. M. E. καὶ Σουῖδ. ἐν λέξ. **δενδρῶζειν** εἰς ὄρυς καταδύεσθαι κυρίως· καὶ τὸ καθ' ὄρυος δύεσθαι καὶ ἀποκρύπτειν ἑαυτὸν. ἴδε καὶ Ἦσύχ. ἐν λ. καὶ Εὐστάθ. (Ὀδυσσ. 1726, 19).
δικαδία, ἡ, ἐκπλοῦς κάδος, CIA. 11, 856.
διπενθητήρ, ὁ, ὁ ἔχων διπλοῦν πένθος, Ἐπιγρ. Κύπρ. Berl. Phil. Wochenschr. 1890, 1355, 1381.
δυσαγέω, (δυσαγή)· εἶμαι κατάρκτος, δυσαγείτω καὶ αὐτόσ καὶ γένος. IG. Sic. It. 432.

α') εἰς τὸ α.
 Σελ. 18 ἐν λέξει ἀγιασμός δι' στ. 2, ἵνα μικροῦ ἀγιασμοῦ γρ. μεγάλου ἀγιασμοῦ
 • 65 • • αἰζήεις, ἀντι Κωλοφ. γρ. Κολοφ.
 • 68 • • αἰμακτία, στ. 3, ἀντι Σπάρταν γρ. Sparta.
 • 129 • • ἀμβρακίδες, ἀντι Ἀμβρακιδῶν γρ. Ἀμβρακιδ-
 τίδων.
 • 129 • • Ἀμβροσία, στ. 14, ἀντι Τρύφ. γρ. Τρυφ.
 • 149 • • Ἀμφικτύονες, στ. 9, ἀντι Παριανόν γρ. Πά-
 ριον.
 • 199 • • ἀναφορέυς, στ. 5, ἀντι ἴδε ἀνάφορος γρ. ἴδε
 ἀνάφορον.
 • 205 • • ἀνδρῶσαιμον, στ. 5, ἀντι μήκωνος γρ. μήκωνος.
 • 256 • • ἀντιξῶ, ἀντι Σωφρών. γρ. Σώφρων.
 • 292 • • ἀπαυλισμός, στ. 2, ἀντι Ποιητ. Διδασκ. γρ.
 Ποιητῆς περὶ Βοτανῶν.
 • 292 • • ἀπεθίζω, ἀντι ἀ-πεθίζω γρ. ἀπ-εθίζω.
 • 315 • • ἀποδιατρέβω, στ. 2, ἀντι Αἰσχύλ. γρ. Αἰσχίν.
 • 325 • • ἀποκοτταδισμός, στ. 2, ἀπαλείπτειν τὴν λέξιν
 Med.
 • 325 • • ἀποκρότητα, στ. 3, ἀ· ἐπερασθεῖς γρ. ἐπ-
 ρεισθεῖς.
 • • Ἀριστοφάνειος, α, ον, γρ. Ἀριστοφάνειος,
 ον.
 • 448 • • αὐτός V. 5, στ. 3, ἀντι Μέλας γρ. Melet.
 β') εἰς τὸ β.
 B. II, 1, ἀντι βληχῶν, γληχῶν γραπτῶν βλήχων, γλήχων.